

D 22/02

Revisorsnämnden (RN) har mottagit en underrättelse från Skattemyndigheten i X-stad angående godkände revisorn A-sons uppdrag som vald revisor i ett aktiebolag avseende räkenskapsåren den 1 juli 1996–30 juni 1997 samt den 1 juli 1997–31 december 1998. Skattemyndigheten har vid utförd skatterevision anmärkt på brister och felaktigheter i bolagets redovisning. A-son har i revisionsberättelserna för ovan angivna räkenskapsår anmärkt att skatter och avgifter ej betalats i rätt tid men revisionsberättelserna är i övrigt avgivna utan anmärkningar.

Av skattemyndighetens underrättelse framgår bl.a. följande.

Bolaget hade en omsättning på ca 1,65 mnkr under räkenskapsåret 1996/97 och ca 1,29 mnkr under räkenskapsåret 1997/98. Bokföring av leverantörsskulder har skett enligt kontantmetoden trots att bolagets omsättning under båda räkenskapsåren översteg 20 prisbasbelopp. Kontering på olika kostnadskonton har vanligtvis skett vid betalningstillfället med bankgirots betalningsbekräftelse som gemensam verifikation för ett antal leverantörsfakturor. Systemet har enligt skattemyndigheten lett till att sambandet mellan leverantörsfakturor och konteringar inte kunnat fastställas utan svårighet. Dessutom har ett antal underlag avseende utgifter helt saknats, varit bristfälliga eller varit ställda till annan än bolaget, företrädesvis till företagsledaren eller bolag kontrollerat av denne. Räkenskapsmaterialet omfattade för aktuella räkenskapsår 179 respektive 245 verifikationer.

A-son har yttrat sig i ärendet och anfört bl.a. följande.

Det är riktigt att kontantmetoden använts vid bokföringen, men obetalda leverantörsfakturor har uppbokats vid bokslutstillfället. Sambandet mellan verifikationer och fakturor har inte varit så svårbedömbart som skattemyndigheten har anfört och han har bedömt risken för väsentliga fel som låg. Han har även vid revisionen uppmärksammat att verifikationer har saknats samt att vissa verifikationer inte har varit ställda till bolaget och påtalat förhållandet muntligen och skriftligen till företagsledaren. Efter samtal med denne har han funnit att utgifterna har kunnat hänföras till bolaget. Bedömningen har grundats på att den av bolaget bedrivna verksamheten inneburit att bolaget haft uppdrag för olika fastighetsförvaltare och att leverantörerna lätt kunnat missuppfatta vem som var kund.

RN har tagit del av A-sons granskningsdokumentation avseende räkenskapsåren 1996/97 och 1997/98. A-son har efter slutrevision för räkenskapsåret 1996/97 i en skriftlig sammanfattning till företagsledaren påpekat att ”viss oordning råder i bokföringen samt vissa underlag synes bristfälliga” och ”att det är viktigt att tillse att fakturor mm är ställda i bolagets namn.” Från en skriftlig sammanfattning vid slutrevisionen 1997/98 finns en likalydande anteckning med tillägget att angelägenhetsgraden av förbättring av bokföringsrutinerna ökat då anmärkningen kvarstår sedan föregående år.

RN gör följande bedömning.

Revisorslagen (2001:883) trädde i kraft den 1 januari 2002, då lagen (1995:528) om revisorer upphörde att gälla. Enligt punkt 3 i övergångsbestämmelserna till den nya lagen skall en fråga om discipliningripande mot en revisor på grund av åtgärd eller underlåtenhet före lagens ikraftträdande prövas enligt äldre bestämmelser, om inte en prövning enligt de nya bestämmelserna är förmånligare för revisorn. Med stöd härav tillämpar RN i förevarande fall 1995 års lag.

Av 8 § bokföringslagen (1976:125) framgår att om endast ett mindre antal fakturor eller andra handlingar, som tillkännager anspråk på vederlag, förekommer i rörelsen och fordringarna eller skulderna enligt dessa verifikationer ej uppgår till avsevärda belopp, kan bokföring av sådana fordringar och skulder dröja tills betalning sker, under förutsättning att detta är förenligt med god redovisningssed. Detsamma följer av nu gällande 5 kap. 2 § fjärde stycket bokföringslagen (1999:1078). Fram till den 1 januari 2001 gällde enligt Bokföringsnämndens rekommendation (BFN R 6) att kontantmetoden fick tillämpas om bolagets bruttoomsättningssumma exklusive mervärdesskatt normalt understeg ett gränobelopp som motsvarade 20 gånger det av lagen (1962:382) om allmän försäkring bestämda basbeloppet för sista månaden av föregående räkenskapsår.

Såväl enligt den i förevarande ärende tillämpliga 5 § andra stycket bokföringslagen (1976:125) som enligt nuvarande 5 kap. 7 § första stycket bokföringslagen (1999:1078) skall verifikationer vara utformade så att sambandet mellan verifikation och bokföringsposter utan svårighet kan fastställas samt, i förekommande fall, innefatta upplysning om handlingar som har legat till grund för affärshändelsen.

Under de två aktuella räkenskapsåren har bolagets årsomsättning överstigit 20 prisbasbelopp och antalet fakturor har inte varit så begränsat att tillämpning av kontantmetoden kan anses förenlig med god redovisningssed. Att denna bokföringsmetod tillämpats kan för övrigt antas i hög grad ha bidragit till bolagets svårigheter att upprätthålla en ordnad bokföring. Om en revisor finner att en klient inte fullgör sin redovisningsskyldighet på ett riktigt sätt skall han påtala detta för klienten. Allvarligare brister skall påtalas skriftligen och ytterst föranleda en anmärkning i revisionsberättelsen. A-son har uppmärksammat att bolaget trots bokföringens omfattning använde sig av kontantmetoden samt iakttagit brister i verifikationsmaterialet. A-son har vid de två aktuella boksluten för företagsledaren skriftligen påtalat att brister förelåg i bokföringen. Det framgår inte att han framfört någon erinran angående bolagets användning av kontantmetoden. RN finner att A-son tydligare borde ha verkat för att bolagets bokföring ordnades på ett sådant sätt att den uppfyllde bokföringslagens krav. När rättelse inte hade skett efter påtalan vid revisionen 1996/97, borde A-son ha anmärkt på förhållandet i revisionsberättelsen avseende räkenskapsåret 1997/98.

Med stöd av 22 § andra stycket lagen (1995:528) om revisorer meddelar RN A-son erinran.

Ärendet har avgjorts av RN:s ordförande Lennart Grufberg samt ledamöterna Ulla Nordin Buisman, Eva Ekström, Klas-Erik Hjorth, Kerstin Nyquist och Gunnel Wennberg. Vid den slutliga handläggningen har i övrigt närvarit kanslichefen Christer Lefrell, chefsjuristen Per Eskilsson, revisionsdirektören Eva Haage samt avdelningsdirektören Sara Elmér, föredragande.